

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2018 r.

Sąd Rejonowy w G. - II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Agnieszka Kucińska - Stanny

Protokolant: sekr. sąd. Anna Kulczyk

przy udziale Prokuratora Mikołaja Tyburczego

po rozpoznaniu w dniach 04.04.2018, 16.05.2018 i 30.10.2018r. sprawy karnej

J. R. (1) - urodz. (...) w G., syna B. i S. zd. M., obywatelstwa polskiego, pesel (...), nie karanego, zam. G. ul. (...)

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 2 września 2013r. w G. dokonał przywłaszczenia powierzonej mu rzeczy ruchomej w postaci ładowarki czołowej firmy (...) o wartości 40000 złotych, która na podstawie umowy przewłaszczenia rzeczy ruchomych sporządzonej w dniu 02.01.2012r. stała się własnością firmy (...) S.A. i pomimo tego, że sprzęt ten pozostał w jego władaniu dokonał jego sprzedaży firmie (...) ul. (...) w G. za kwotę 4920 zł, czym działał na szkodę (...) S.A.,

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

II. w dniu 2 września 2013r. w G. dokonał przywłaszczenia powierzonej mu rzeczy ruchomej w postaci ładowarki koparki kołowej firmy (...) o wartości 70000 zł, która na podstawie umowy przewłaszczenia rzeczy ruchomych sporządzonej w dniu 02.01.2012r. stała się własnością firmy (...) S.A. i pomimo tego, że sprzęt ten pozostał w jego władaniu dokonał jego sprzedaży firmie (...) ul. (...) w G. za kwotę 3690 zł, czym działał na szkodę (...) S.A.

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

O R Z E K A

1. Oskarżonego **J. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów z tym ustaleniem, że stanowiły one ciąg przestępstw z art. 284 § 2 kk i za to, na podstawie art. 284 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37a kk, wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny, przyjmując, że jedna stawka wynosi 50 zł (pięćdziesiąt złotych).

2. Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego – firmy (...) S.A. w P. kwoty 110.000 zł (sto tysięcy złotych).

3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150zł (sto pięćdziesiąt złotych) tytułem opłaty oraz obciąża go częściowo wydatkami w wysokości 1500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych).

II K 41/18

UZASADNIENIE

W 2009r. oskarżony J. R. (1) prowadził działalność gospodarczą pod postacią firmy (...) i (...) J. R. (1) z siedzibą w G.. W ramach tej działalności, w dniu 1.09.2009r. podpisał umowę o współpracy ze spółką akcyjną (...) z siedzibą

w P.. Firma (...) zobowiązała się w ramach przedmiotowej umowy dostarczać przedsiębiorstwu oskarżonego kostkę brukową oraz galanterię betonową. Równocześnie z umową o współpracy oskarżony podpisał deklarację wekslową celem zabezpieczenia ewentualnych roszczeń.

/dowód: wyjaśnienia J. R. (1) –k. 253v

zeznania Z. M. –k. 302-303, 38-40

kopia umowy o współpracy – k.43- 44

oryginał umowy – k.134-135

kopia deklaracji wekslowej i oryginał – k. 45, 136 /

Ponieważ firma oskarżonego w trakcie współpracy systematycznie nie wywiązywała się z płatności na rzecz kontrahenta, natomiast składała ciągle nowe zamówienia, firma (...) postanowiła zabezpieczyć umowę o współpracę umowami przewłaszczenia rzeczy ruchomych. Przez dział (...) spółki (...) zostały sporządzone w dacie 2.01.2012r. dwie umowy przewłaszczenia sprzętu posiadanego na podstawie umowy leasingu operacyjnego przez firmę (...): ładowarki czołowej (...) o wartości 40000 złotych i ładowarki koparki kołowej firmy (...) o wartości 70000 zł. W imieniu firmy (...) umowy podpisał jej ówczesny dyrektor do spraw handlu – T. S., a następnie przesłał je na adres firmy oskarżonego. Oskarżony J. R. (1) podpisał obydwie umowy. Przy czym swój pełny podpis na umowie przewłaszczenia ładowarki czołowej firmy(...)złożył trzykrotnie w miejscu właściwym dla wierzyciela, czyli firmy (...), a w przypadku koparki kołowej (...) dwukrotnie. W tej sytuacji dokonano korekty stron przez skreślenie słów „wierzyciel” i „przewłaszczający” i opisano prawidłowo strony umowy. Na tym egzemplarzu umowy oskarżony – naniósł na nią tylko swoją parafę oraz pieczęć firmy.

/dowód: zeznania T. S. –k. 254, 160v, 202-203,

zeznania J. B. – k.278v-279

wyjaśnienia J. R. (1) – k.253v in fine

kopie umów – k. 46-51, 56-61

oryginały umów – k.128-130, 131-133, 263-274

opinia z badania dokumentów – k.185-190

opinia biegłego – k. 307-331

opinia uzupełniająca – k.350-351

protokół pobrania materiału porównawczego z materiałem – k. 142-150, 175-184/

W 2013r. oskarżony zaprzestał regulowania zadłużenia względem firmy (...). W związku z powyższym wytoczono powództwo o zapłatę i uzyskano nakaz zapłaty zaległych kwot. Następnie wezwano do wydania przewłaszczonych rzeczy. Wobec braku dobrowolności w spełnieniu umowy, sprawę skierowano na drogę egzekucji komorniczej. Dokonano zajęcia koparki kołowej (...), a następnie zwolniono te ruchomości spod zajęcia z uwagi na wady prawne. Okazało się bowiem, że obydwie maszyny w dacie przeprowadzania ich zajęcia, tj. we wrześniu 2014r. stanowiły własność W. R..

/dowód: zeznania Z. M. – k.302-303, 38-40

Informacja komornika – k.74,

tajemnica komornicza – k.77-111

Wyjaśnienia J. R. (1) – k.253v/

J. R. (1) nie był wcześniej karany sądownie.

/dowód: dane o karalności –k. 121,169,201,2017/

Oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Stwierdził, że nie doszło do podpisania umów, a „umowę przewłaszczenia pierwszy raz widział na oczy na policji i była na niej parafka”. Podał też, że ma jeszcze zadłużenie z tytułu współpracy ze spółką (...), natomiast maszyny sprzedał bratu, „bo miał problemy z płatnością podatków”. Po okazaniu dokumentu umowy z k. 134 akt stwierdził, że na umowie znajduje się jego podpis. Następnie wyjaśnił: „skoro to jest mój podpis, to przyznaję się do zarzutu przewłaszczenia koparko ładowarki (...)(...)”.

/dowód: wyjaśnienia J. R. (1) – k. 253v/

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego tylko częściowo, a mianowicie co do faktu przyznania się przez niego do podpisania umowy o przewłaszczenie ładowarki koparki kołowej firmy (...). Pozostała część wyjaśnień oskarżonego zmierza do uniknięcia odpowiedzialności odnośnie zarzucanych mu czynów, a w świetle pozostałego zgromadzonego materiału dowodowego nie sposób uznać ich za wiarygodne.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków – pracowników spółki (...), tj. T. S. i Z. M., a także prezesa zarządu pokrzywdzonej firmy – J. B.. Ich zeznania są wewnętrznie spójne, uzupełniają się wzajemnie i zalegają. Relacje wyżej wymienionych świadków potwierdzają załączone do sprawy dokumenty w postaci umowy o współpracy oraz umów przewłaszczenia maszyn i dokumentów komorniczych. W ocenie Sądu, ostatecznym potwierdzeniem prawdziwości zeznań przesłuchanych świadków jest treść opinii z zakresu badania dokumentów, zarówno tej sporządzonej w postępowaniu przygotowawczym, jak i w toku procesu sądowego.

Z opinii sporządzonej przez Laboratorium Kryminalistyczne KWP w B. wynika, że na umowie przewłaszczenia rzeczy ruchomych - koparki kołowej (...) 160 z daty 02.01.2012r., na której widnieje podpis (...) w pozycji „wierzyciel”, został on nakreślony przez J. R. (1).

Natomiast z opinii biegłej W. S. (1), której przedmiotem badania były kolejne dostarczone przez pokrzywdzoną spółkę egzemplarze umów przewłaszczenia, wynika w sposób kategoriyczny, że wszystkie podpisy (...) zostały nakreślone przez J. R. (1), jak i nawet parafy znajdujące się w prawej dolnej części podłoża kart oznaczonych cyframi: 263 i 265, 266, 267, 270 akt sprawy. Natomiast nie zostały nakreślone przez oskarżonego odręczne zapisy „przewłaszczający” i „wierzyciel” z kart 272 i 274, co do których przedstawiciele pokrzywdzonej spółki nigdy nie twierdzili, że są autorstwa J. R..

Sąd uznał obie opinie za jasne i zupełne w granicach badań, których dotyczyły. W opinii biegłej W. S. ocenione zostały wszystkie umowy przewłaszczenia, jakimi dysponowała firma (...). Potwierdziła ona wnioski opinii wcześniejszej co do autorstwa oskarżonego odnośnie złożonych podpisów. Fakt zamiany stron umowy: „wierzyciel – przewłaszczający” nie został przez nikogo zakwestionowany. Zadaniem Sądu, wynikało to z pomyłki oskarżonego, któremu umowa w pierwszej kolejności do podpisu została wysłana. Sam oskarżony w wyjaśnieniach nie podważał faktu zadłużenia jego firmy wobec (...)u.

Łącznie, zebrane w sprawie dowody, wraz z powyżej przytoczonymi opiniami dotyczącymi badań podpisów, wzajemnie się uzupełniają oraz tworzą jasny i jednoznaczny obraz zdarzeń.

Czyn określony w art. 284§2 kk polega na przywłaszczeniu powierzonej rzeczy ruchomej, która, np. w sytuacji zawarcia umowy przewłaszczenia, tylko pozostawała we władaniu sprawcy.

Zdaniem Sądu, oskarżony J. R. (1) wypełnił znamiona zarzucanych mu czynów z art. 284§2 kk, bowiem: w dniu 2 września 2013r. w G. dokonał przywłaszczenia powierzonej mu rzeczy ruchomej w postaci ładowarki czołowej firmy (...) o wartości 40000 złotych, która na podstawie umowy przewłaszczenia rzeczy ruchomych sporządzonej w dniu 02.01.2012r. stała się własnością firmy (...) S.A. i pomimo tego, że sprzęt ten pozostał w jego władaniu dokonał jego sprzedaży firmie (...) ul. (...) w G. za kwotę 4920 zł, czym działał na szkodę (...) S.A., oraz w tym samym czasie w G. dokonał przywłaszczenia powierzonej mu rzeczy ruchomej w postaci ładowarki koparki kołowej firmy (...) o wartości 70000 zł, która na podstawie umowy przewłaszczenia rzeczy ruchomych sporządzonej w dniu 02.01.2012r. stała się własnością firmy (...) S.A. i pomimo tego, że sprzęt ten pozostał w jego władaniu dokonał jego sprzedaży firmie (...) ul. (...) w G. za kwotę 3690 zł, czym działał na szkodę (...) S.A.

Sprawstwo, jak i wina oskarżonego co do w/wym. czynów nie budzi żadnych wątpliwości. Oskarżony, w ocenie Sądu, działał w pełni świadomie, w krótkich odstępach czasu i z wykorzystaniem takiej samej sposobności.

Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 284 § 2 kk w zw. z art. 91§1 kk i po zastosowaniu art. 37a kk, karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 50 zł.

Oskarżony, w ocenie Sądu, winien skorzystać z dobrodziejstwa art. 37 a kk, który umożliwia orzekanie zamiast kary pozbawienia wolności grzywnę lub karę ograniczenia wolności. Sąd uznał, iż kara 100 stawek dziennych po 50 zł za stawkę znajduje się w granicach możliwości finansowych oskarżonego, posiadającego przecież stały dochód. Jednocześnie kara ta musi wypełnić właściwą jej funkcję, tj. być dolegliwą w związku z dopuszczeniem się przez J. R. przestępstw.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył dopuszczenie się dwóch czynów w warunkach art. 91§1 kk.

Do okoliczności łagodzących – wcześniejszą niekaralność.

Sąd, na zasadzie art. 46§1 kk zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego – firmy (...) S.A. w P. kwoty 110.000 zł, stanowiącej równowartość wcześniej przewłaszczonych maszyn.

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 626§1 kpk i art. 627 kpk.